Була у нас пригода:
Із міста до села
Спочити на природі
Родина прибула.

А в тій родині — хлопець.
Ми всі — до нього враз.
— Як звуть тебе? — питаєм.
— Миколкою... А вас?

— Це Васильок, це Сава,
Я — Гнат, а то — Гордій.
Гайда гуляти з нами!
— Ходімо. Я — радий!

І ми ведемо гостя
На поле та на луг.
Цікаво,
пильно-пильно
Він дивиться навкруг.

— Це що цвіте — жоржини? —
Про соняхи пита.
— Які високі трави! —
Киває на жита.

— Ой, оси! — він гукає
На бджілок золотих.
А ми ідемо поряд,
Ледь стримуємо сміх.

Коли ж корів колгоспних
Назвав хлопчак "воли",—

Ми реготом зайшлися,
Аж долі полягли!

— Ой! Ха-ха-ха! Ну й дачник!
— Ха-ха! Ну і дивак!..—
Нахмурився Миколка,
Почервонів, як мак...

Йдемо ми далі й далі
По стежці польовій.
Побачив Коля трактор,—
Спинився, наче стій.

— Потіха, хлопці, буде,—
Шепоче Васильок.—
Він зараз запитає:
"Це бричка чи візок?".

А я шепчу: — Будь певен,
Такого наверзе! —
І раптом Коля каже:
— О! Трактор ЕМ-ТЕ-ЗЕ!

Нова модель. Остання...
А хто з вас, хлопці, зна,
Яка у цій машині
Будова двигуна?

Звертається до Сави:
— Не скажеш ти, бува? —
Ми так і остовпіли:
Ого! Оце дива!

— Двигун...— почав був Сава, —
Двигун... він...— тик та мик.
І замовчав одразу,
Мов проковтнув язик.

Миколка ледь всміхнувся
І знову запитав:
— Скажіть, а хто з вас знає,
Що значить "феросплав"?

А що таке "конвертер"?
Які є чавуни?
І що воно за штука
"Розмельні бігуни"?

"Каркас", "литво у кокіль",
"Модель", "вагранка", "шлак"? —-
І чеше, чеше далі,
Не спиниться ніяк!
В нас мову відібрало:
Ну й "дачник", ну й "дивак"!

Питаємо нарешті,
Коли він ледь простиг:
— Де, Колю, ти набрався
Премудрощів отих?
Ніколи зроду-віку
Не чули ми про них!

Всміхнувся Коля вдруге:
— У батька я учусь:
Працює на заводі
Ливарником татусь.

Для тракторів, комбайнів,
Для будь-яких машин
Деталі й запчастини
Виготовляє він.

Їх тато відливає
Із сталі й чавуну.
Люблю його роботу
Цікаву і складну.

Я в тата на заводі
В цеху не раз бував...

Він раптом зашарівся,
Помовчав і додав:

— А за життя уперше
Приїхав до села,
Тому не відрізняю
Корову від вола,

Тому не розберуся,
Де жито, де трава...
А ми: — Та годі, Колю,
Ти — хлопець-голова!..

...Побув із місяць Коля
У нашому селі.
Узнав він таємниці
Рослини і землі.

Ми теж ума набрались:
Вже тямить кожен з нас

І що таке "конвертер",
І що таке "каркас",

"Модель", "литво у кокіль",
"Шаблон", "вагранка", "шлак"...
Ми згадуємо Колю —
Хороший він хлопчак!..

Життя — як довга нива,—
Ми, стрінемось колись...
Ти чуєш нас, Миколко?
Миколко-о, відгукни-ись!